

Hädaste oli aga kaks neid näinud, kui ta turtšudes kapi otsast nende juure hüppas, neid vihase filmaga tunnistas, ja nende peale oleks largand, kui teda mitte kartus palju inimeste pärast'poleks tagasi hoidnud. Viimaks aga hüppas ta jälle turwalt wana koha peale tagasi. Kõik imetlesiwad wäga selle üle — mõrtsukat saiwad sest sügawaste lohutud ja lautasiwad enda julgust. Veel seltsamalt pääwal tunnistasiwad n'ad enda tehtud kurja tööd ja saiwad oma teenitud palka. —

Kes wõiks seda tõeks tunnistada, et isegi kärbes mõrtsuka töö ülesandja wõiks olla. Nõnda on ta korra ühe mehe silmnäu peale lendanud kes lõuna söögi peale tahtnud magama heita, et teine südametäiega ütlemata pidand: „Wõi oled sina siis diete seefama elukas, kes minu kurja tööd oma kuusamisega tahab teistele teadaanda?“ Neid hirmsaid sõnu kuulis tema enese naene kes salaja teinpool ust luuris mis mees kambriis pidi tegema. Tema mees oli ükskord reisu peal ühes metsas oma reisufeltsimehe, oma wõera isa ainuma poea, äratapnud ja siis paljaks rööwinud. Haawatud surijal on aga veel niipalju wõimalik olnud, et oma koleda sõbrale ütelda jõudnud: „Sinu kuri töö saab tõeste ükskord pääwawalgele tulema, kui see ka ehk ühe kärpse läbi peaks sündima.“

Ja nüüd oli ka seda tõeste üks kärbes teinud, et see kuri töö, mis nii kaua aega eest oli saanud tehtud, pääwa walgele tuli ja mõrtsukas lohtu ees oma tehtud kurja tööd ülesse tunnistas mis nii mitu aastat maailma ees oli warjul seisnud.

Korra andis ka kaua aega järele üks kärnkonn ühe kurja töö ilmsiks; ja see sündis nimelt nõnda. Ühe sepameistri emand tappis oma armsama abiga, kes tema juures selli ametis tööl oli, oma wanadlase haiglase mehe ära, et ta t'ale magades suure pika naela pealuu jisse lõi. Rahetiimne kahetse aasta pärast saab hauakaewajast jenna kohta, kus see nii koledate ärasurmatud leha oma wiimist woodit oli leidnud, uus haud tehtud ja selle wiisiga sepa pealuu jälle maa seest wäljakaewatud. Waata imet! Pealuu liigutas ennast ja kui hauakaewaja seda asja imeks pannes hakkas järele vaatama, leidis ta surnu pealuu seest ühe kärnkonna, aga ka selle naela!

Truu wahisoldat.

Kui korra Gibraltari kindluses sõamehed seisiwad, sõitis kuulus Inglis kindral Elliot ise ratsa